Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 19 grudnia 2024 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Podatek akcyzowy – Dyrektywa 2008/118/WE – Artykuł 36 ust. 1 – Zakup wyrobów akcyzowych przez Internet w innym państwie członkowskim – Transport wykonywany przez przewoźnika poleconego przez sprzedawcę – Uregulowania krajowe uznające sprzedawcę za osobę zobowiązaną do zapłaty podatku akcyzowego wymagalnego w państwie członkowskim przeznaczenia

W sprawie C-596/23 [Pohjanri] [i]

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Helsingin hallinto-oikeus (sąd administracyjny w Helsinkach, Finlandia) postanowieniem z dnia 26 września 2023 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 26 września 2023 r., w postępowaniu wszczętym przez:

B UG,

przy udziale:

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: C. Lycourgos, prezes trzeciej izby, pełniący obowiązki prezesa czwartej izby, S. Rodin (sprawozdawca) i O. Spineanu-Matei, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Pikamäe,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu B UG – P. Snell, oikeustieteen kandidaatti,

– w imieniu rządu fińskiego – H. Leppo, w charakterze pełnomocnika,

* Język postępowania: fiński.

[i] Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

– w imieniu Komisji Europejskiej – M. Björkland oraz I. Söderlund, w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 26 września 2024 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 36 ust. 1 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. 2009, L 9, s. 12).

2 Wniosek ten został złożony w ramach skargi o stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej, w której Verohallinto (organ podatkowy, Finlandia) nałożył na B UG, spółkę niemiecką, obowiązek zapłaty podatku akcyzowego od alkoholu i napojów alkoholowych oraz grzywny skarbowej w łącznej wysokości 1645,83 EUR.

Ramy prawne

Prawo Unii

Dyrektywa 2008/118

3 Przepisy dyrektywy 2008/118, mimo że zostały uchylone ze skutkiem od dnia 13 lutego 2023 r. dyrektywą Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającą ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz.U. 2020, L 58, s. 4), mają zastosowanie w świetle daty zaistnienia okoliczności faktycznych sprawy w postępowaniu głównym.

4 Rozdział II dyrektywy 2008/118, zatytułowany „Obowiązek podatkowy, zwrot, zwolnienie”, zawierał art. 7 tejże dyrektywy, który w ust. 1 stanowił:

„Podatek akcyzowy staje się wymagalny w momencie dopuszczenia do konsumpcji w państwie członkowskim dopuszczenia do konsumpcji”.

5 Rozdział V rzeczonej dyrektywy, zatytułowany „Przemieszczanie i opodatkowanie wyrobów akcyzowych po dopuszczeniu do konsumpcji”, zawierał art. 32, zatytułowany z kolei „Nabywanie przez osoby prywatne”, który stanowił w ust. 1:

„Podatek akcyzowy od wyrobów akcyzowych nabywanych przez osoby prywatne na użytek własny i przewożonych przez nie z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego jest wymagalny tylko w państwie członkowskim, w którym wyroby akcyzowe zostały nabyte”.

6 Tenże rozdział V zawierał art. 36 dyrektywy 2008/118, zatytułowany „Sprzedaż na odległość”, który przewidywał w ust. 1–3:

„1. Wyroby akcyzowe już dopuszczone do konsumpcji w jednym państwie członkowskim, nabywane przez osobę inną niż uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany

odbiorca, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim i nieprowadzącą samodzielnej działalności gospodarczej, wysyłane lub przewożone do innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu podlegają podatkowi akcyzowemu w państwie członkowskim przeznaczenia.

Na użytek niniejszego artykułu »państwo członkowskie przeznaczenia« oznacza państwo członkowskie, do którego dociera przesyłka lub transport.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, podatek akcyzowy staje się wymagalny w państwie członkowskim przeznaczenia w momencie dostawy wyrobów akcyzowych. Stosuje się warunki wymagalności i stawkę podatku akcyzowego obowiązujące w dniu, w którym podatek akcyzowy staje się wymagalny.

Podatek akcyzowy uiszcza się zgodnie z procedurą ustanowioną przez państwo członkowskie przeznaczenia.

3. Osobą zobowiązaną do zapłaty podatku akcyzowego w państwie członkowskim przeznaczenia jest sprzedawca.

Państwo członkowskie przeznaczenia może jednak przewidzieć, że osobą zobowiązaną do zapłaty podatku jest przedstawiciel podatkowy mający siedzibę w państwie członkowskim przeznaczenia i zatwierdzony przez właściwe organy tego państwa członkowskiego lub – w przypadku nieprzestrzegania przez sprzedawcę przepisów ust. 4 lit. a) – odbiorca wyrobów akcyzowych".

Dyrektywa 92/12

7 Artykuł 10 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. 1992, L 76, s. 1) stanowił w ust. 1 i 2:

„1. Produkty objęte podatkiem akcyzowym nabyte przez osoby, które nie są uprawnionymi właścicielami składu podatkowego lub zarejestrowanymi lub niezarejestrowanymi podmiotami gospodarczymi i wysyłane lub transportowane bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu są objęte podatkiem akcyzowym w państwie członkowskim przeznaczenia. Dla celów niniejszego artykułu, »państwo członkowskie przeznaczenia« oznacza państwo członkowskie, do którego dociera wysyłka lub transport.

2. W tym celu, dostawa wyrobów objętych podatkiem akcyzowym już dopuszczonych do konsumpcji w danym państwie członkowskim i tym samym dających podstawę do wysyłki lub transportu tych wyrobów do jednej z osób wymienionych w ust. 1 mającej swoją siedzibę w innym państwie członkowskim, która jest wysłana lub transportowana bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu, spowoduje ściągalność podatku akcyzowego na te wyroby w państwie członkowskim przeznaczenia".

Prawo fińskie

8 Dyrektywa 2008/118 została transponowana w Finlandii przez valmisteverotuslaki (182/2010) [ustawę o podatku akcyzowym (182/2010), zwaną dalej „ustawą o podatku akcyzowym"]. W postępowaniu głównym ustawa ta ma zastosowanie w brzmieniu obowiązującym w 2020 r.

9 Zgodnie z § 1 akapit drugi ustawy o podatku akcyzowym ustawa ta ma zastosowanie do poboru podatku akcyzowego między innymi od alkoholu i napojów alkoholowych, chyba że odpowiednie przepisy szczególne stanowią inaczej.

10 Do celów ustawy o podatku akcyzowym jej § 6 pkt 11 definiuje „sprzedaż na odległość" jako sprzedaż, w przypadku której osoba inna niż uprawniony prowadzący skład podatkowy, zarejestrowany odbiorca lub tymczasowo zarejestrowany odbiorca, mająca siedzibę lub miejsce zamieszkania w Finlandii i nieprowadząca samodzielnej działalności gospodarczej, nabyła w innym państwie członkowskim wyroby akcyzowe dopuszczone do konsumpcji, które są wysyłane lub przewożone do Finlandii bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę na odległość lub w jego imieniu.

11 Paragraf 72 akapit pierwszy ustawy o podatku akcyzowym stanowi, że podatek akcyzowy nie jest wymagalny w odniesieniu do wyrobów dopuszczonych do konsumpcji w innym państwie członkowskim, jeśli zostały one zakupione przez osobę prywatną na użytek własny i przywiezione przez nią do Finlandii.

12 Paragraf 74 akapit pierwszy wspomnianej ustawy stanowi, że jeżeli osoba prywatna nabywa wyroby akcyzowe pochodzące z innego państwa członkowskiego na użytek własny inaczej niż zgodnie z § 72 owej ustawy lub w drodze sprzedaży na odległość, a wyroby te są przewożone do Finlandii przez inną osobę prywatną lub podmiot profesjonalny, osobą zobowiązaną do zapłaty podatku akcyzowego jest osoba prywatna, która nabyła wyroby. Przepis ten stanowi, że każda osoba zaangażowana w przewóz rzeczonych wyrobów lub posiadająca je w Finlandii jest również odpowiedzialna za zapłatę podatku akcyzowego należnego od osoby prywatnej, która nabyła wyroby akcyzowe, tak jakby był to jej własny dług.

13 Zgodnie z § 79 akapit pierwszy ustawy o podatku akcyzowym podatek akcyzowy jest pobierany od wyrobów sprzedawanych w Finlandii w drodze sprzedaży na odległość. Paragraf 79 akapit drugi tej ustawy przewiduje, że osobą zobowiązaną do zapłaty tego podatku jest sprzedawca na odległość, a jeśli sprzedawca na odległość ma przedstawiciela podatkowego, ten ostatni jest zobowiązany do zapłaty tegoż podatku zamiast sprzedawcy na odległość, przy czym sprzedawca ten jest odpowiedzialny za zapłatę podatku akcyzowego należnego od przedstawiciela podatkowego, tak jakby był to jego własny dług. Paragraf 79 akapit trzeci wspomnianej ustawy stanowi, że podatek akcyzowy staje się wymagalny z chwilą dostawy wyrobów akcyzowych w Finlandii i jest płatny zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu dostawy wyrobów.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

14 Spółka B UG prowadziła stronę internetową dostępną również w języku fińskim, za pośrednictwem której jej klienci mogli nabywać łagodne i mocne napoje alkoholowe różnych marek.

15 W dniu 20 kwietnia 2020 r. fińskie organy celne zajęły partię napojów alkoholowych, które zostały sprzedane przez B UG zamieszkałej w Finlandii osobie prywatnej i wysłane do niej z Niemiec. Odnośne napoje zajęto na podstawie § 103 ustawy o podatku akcyzowym w celu ustalenia, czy przy ich przywozie przestrzegano przepisów tej ustawy.

16 Organ podatkowy zażądał od tego nabywcy przedstawienia wyjaśnień dotyczących realizacji zamówienia i organizacji przewozu tych napojów do Finlandii.

17 Zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi przez wspomnianego nabywcę w dniu 25 czerwca 2020 r. przy składaniu zamówienia na stronie internetowej B UG pojawiła się reklama usług przewozowych spółek X, Y i Z. W trakcie zakupu łączna waga zamówionych produktów i cena frachtu były aktualizowane za każdym razem, gdy do zamówienia dodano napoje. Po dokonaniu płatności za zakupione napoje na stronie internetowej B UG pojawił się komunikat dotyczący organizacji przewozu. Według tego nabywcy komunikat zawierał linki odsyłające bezpośrednio do stron internetowych podmiotów świadczących usługi przewozowe. Tenże nabywca wybrał spółkę X do przewozu zamówionych przez siebie napojów. Klikając na link zatytułowany „X", znajdujący się w sklepie internetowym B UG, został on przekierowany do strony internetowej spółki X. Na tej stronie podał swoje dane kontaktowe, ale nie przedstawił żadnych informacji dotyczących swego zamówienia. Zapłacił on fracht bezpośrednio spółce X na stronie internetowej tej spółki.

18 Organ podatkowy przedstawił dwa zrzuty ekranu stron internetowej B UG, jeden z dnia 16 czerwca 2020 r. zawierający instrukcje dotyczące sposobu dostawy, a drugi z dnia 24 czerwca 2020 r. zawierający warunki dostawy. Z tych zrzutów ekranu wynika, że B UG samo nie organizuje przewozu towarów, lecz umożliwia swoim klientom samodzielny odbiór zamówienia w magazynie znajdującym się w Niemczech lub wybór przewoźnika w tym celu, przy czym na stronie internetowej B UG niektórych przewoźników wymieniono jako możliwe opcje. Ponadto ze wspomnianych zrzutów ekranu wynikało, że spółka ta wskazywała swoim klientom, iż ciąży na nich obowiązek zapłaty podatków w Finlandii.

19 Decyzją z dnia 21 sierpnia 2020 r. organ podatkowy nałożył na B UG, w odniesieniu do napojów alkoholowych zajętych w dniu 20 kwietnia 2020 r., obowiązek zapłaty podatku akcyzowego od alkoholu i napojów alkoholowych oraz grzywny skarbowej w łącznej wysokości 1645,83 EUR. Organ podatkowy uznał, że napoje alkoholowe zostały wysłane lub przewiezione do Finlandii bezpośrednio lub pośrednio przez tę spółkę lub przez osobę działającą w jej imieniu oraz że w związku z tym wspomniana spółka działała jako sprzedawca na odległość i była zobowiązana do zapłaty podatku akcyzowego w Finlandii.

20 B UG wniosło odwołanie od tej decyzji do organu podatkowego. Decyzją z dnia 1 czerwca 2021 r. organ ten oddalił odwołanie.

21 B UG wniosło do Helsingin hallinto-oikeus (sądu administracyjnego w Helsinkach, Finlandia), będącego sądem odsyłającym, skargę na decyzję organu podatkowego z dnia 1 czerwca 2021 r., żądając stwierdzenia nieważności tej decyzji i wszystkich nałożonych na tę spółkę podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych.

22 Sąd odsyłający zastanawia się, czy B UG brało udział w przewozie napojów alkoholowych, które sprzedało za pośrednictwem swojej strony internetowej, w którym to przypadku należy uznać, iż spółka ta jest zobowiązana do zapłaty podatku akcyzowego w Finlandii jako sprzedawca tych napojów alkoholowych na odległość. Sąd ten wskazuje, że osoba prywatna, która nabyła wspomniane towary w Niemczech, kupiła je na użytek własny i uiściła koszty przewozu tych napojów bezpośrednio przedsiębiorstwu transportowemu X.

23 Zdaniem tego sądu orzecznictwo Trybunału nie pozwala rozstrzygnąć, jak należy interpretować zastosowane w art. 36 ust. 1 dyrektywy 2008/118 wyrażenie „wysyłane lub przewożone do innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu".

24 Wspomniany sąd uważa, że w zawisłej przed nim sprawie powinien on ocenić, czy B UG brało udział w przewozie przedmiotowych napojów do innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio w rozumieniu art. 36 ust. 1 dyrektywy 2008/118, biorąc pod uwagę fakt, że strona internetowa tej spółki wymienia różne przedsiębiorstwa transportowe i dostarcza informacji na temat kosztów transportu ponoszonych przez nabywców. Ponadto sąd ten zauważa, że owa strona internetowa zawierała linki do stron internetowych wspomnianych przedsiębiorstw transportowych oraz że po kliknięciu przez nabywcę na link odpowiadający jednemu z tych przedsiębiorstw informacje o towarach, które miały być przewożone, były automatycznie przekazywane na stronę internetową przedsiębiorstwa transportowego wybranego ze strony internetowej sprzedawcy.

25 W tych okolicznościach Helsingin hallinto-oikeus (sąd administracyjny w Helsinkach) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy dyrektywa [2008/118], a w szczególności jej art. 36, dotyczący sprzedaży na odległość, stoi na przeszkodzie [wykładni odnośnych przepisów prawa krajowego], zgodnie z którą sprzedawca wyrobów akcyzowych mający siedzibę w innym państwie członkowskim jest uważany za uczestniczącego w transporcie tych wyrobów do państwa członkowskiego przeznaczenia i podlegającego podatkowi akcyzowemu w państwie członkowskim przeznaczenia z tytułu sprzedaży na odległość już z tego powodu, że poleca kupującemu na swojej stronie internetowej skorzystanie z usług określonej firmy transportowej?

2) Czy sprzedawca wyrobów akcyzowych bezpośrednio lub pośrednio wysyłał lub przewoził towary do innego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 36 ust. 1 dyrektywy [2008/118] i był zobowiązany do zapłaty podatku akcyzowego od sprzedaży na odległość w rozumieniu tej dyrektywy, w sytuacji gdy na stronie internetowej sprzedawcy polecane były określone firmy transportowe i podawane były dane dotyczące kosztów transportu, które miałby ponieść kupujący, a koszty transportu były fakturowane przez firmę transportową, której przekazywane były dane dotyczące towarów, które miały być transportowane, bez żadnego działania ze strony kupującego? Czy okoliczność, że kupujący zawarł odrębną umowę przewozu towarów z firmą transportową wymienioną na stronie internetowej sprzedawcy, ma znaczenie dla oceny tej kwestii?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

26 Poprzez pytania prejudycjalne, które należy rozpatrzyć łącznie, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 36 ust. 1 dyrektywy 2008/118 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacjach, o których mowa w tym przepisie, wyroby akcyzowe należy uznać za „wysyłane lub przewożone do innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu”, w związku z czym sprzedawca ten jest zobowiązany do zapłaty podatku akcyzowego w tym innym państwie członkowskim, gdy działa w taki sposób, aby ukierunkować wybór nabywcy co do spółki odpowiedzialnej za wysyłkę lub przewóz tych wyrobów, sugerując i ułatwiając korzystanie z usług niektórych spółek, którym wysyłka lub przewóz mogą zostać zlecone.

27 Zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/118 podatek akcyzowy staje się wymagalny w momencie dopuszczenia do konsumpcji w państwie członkowskim dopuszczenia do konsumpcji.

28 Niemniej jednak, jak przypomniał rzecznik generalny w pkt 31 opinii, przepisy rozdziału V dyrektywy 2008/118 dotyczą sytuacji, w których po dopuszczeniu do konsumpcji danego wyrobu akcyzowego wyrób ten był przewożony wewnątrz Unii Europejskiej. Z zastrzeżeniem szczególnych sytuacji, o których mowa w art. 32 tej dyrektywy, przepisy te odpowiadają wymogowi zapewnienia poszanowania zasady terytorialności podatkowej, zgodnie z którą zapłata akcyzy powinna mieć miejsce w państwie rzeczywistej konsumpcji, oraz wymogowi uniknięcia podwójnego opodatkowania danego wyrobu.

29 Wśród tych przepisów znajduje się art. 36 rzeczonej dyrektywy.

30 Zgodnie z art. 36 ust. 1, który dotyczy sprzedaży na odległość, wyroby akcyzowe już dopuszczone do konsumpcji w jednym państwie członkowskim, nabywane przez osobę inną niż uprawniony prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany odbiorca, mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim i nieprowadzącą samodzielnej działalności gospodarczej, wysyłane lub przewożone do innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu podlegają podatkowi akcyzowemu w państwie członkowskim przeznaczenia.

31 W niniejszej sprawie sąd odsyłający zmierza do ustalenia, czy sytuacja rozpatrywana w postępowaniu głównym stanowi sprzedaż na odległość, której szczególną cechą jest to, że dane wyroby były „wysłane lub przewożone do innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu" w rozumieniu tego art. 36 ust. 1.

32 W tym względzie z wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym wynika, że strona internetowa spółki B UG, dostępna również w języku fińskim, polecała nabywcom napojów alkoholowych sprzedawanych za pośrednictwem tej strony spółki zajmujące się przewozem, które zostały tam wskazane. Ponadto wspomniana strona internetowa zawierała informacje na temat kosztów transportu ponoszonych przez nabywcę, który zdecydował się skorzystać z usług jednej ze wspomnianych spółek, i zawierała link do strony internetowej tej spółki, do której – po kliknięciu przez nabywcę na link – były przekazywane, bez udziału tego nabywcy, informacje o wyrobach, które miały być przewożone.

33 W takich okolicznościach, z zastrzeżeniem ustaleń, jakich powinien dokonać sąd odsyłający, sprzedawca działa w taki sposób, aby ukierunkować wybór kupującego co do spółki odpowiedzialnej za wysyłkę lub przewóz wyrobów zakupionych na jego stronie internetowej.

34 Jeżeli sprzedawca działa w ten sposób, należy uznać go za pośrednio zaangażowanego w wysyłkę lub przewóz wyrobów akcyzowych do państwa członkowskiego przeznaczenia i w konsekwencji za osobę zobowiązaną do zapłaty podatku akcyzowego w tym państwie członkowskim na mocy zasad określonych w art. 36 ust. 1–3 dyrektywy 2008/118.

35 Jak wynika bowiem w szczególności z użycia terminu „pośrednio" w art. 36 ust. 1 tej dyrektywy, przepis ten został zredagowany w taki sposób, aby obejmował nie tylko sytuację, w której sprzedawca sam wykonuje usługę przewozu lub wysyłki, lecz również inne sytuacje, w tym sytuację, w której sprzedawca pośrednio kieruje wysyłką lub przewozem, skłaniając konsumenta do wyboru między wysyłającymi lub przewoźnikami, których poleca.

36 Wspomniany przepis wyraźnie świadczy zatem o tym, że prawodawca Unii jest bardziej zainteresowany obiektywnym charakterem transakcji niż nadaną im formą prawną (zob. podobnie, w odniesieniu do art. 10 ust. 2 dyrektywy 92/12, którego treść była analogiczna do treści art. 36 ust. 1 dyrektywy 2008/118, wyrok z dnia 2 kwietnia 1998 r., EMU Tabac i in., C-296/95, EU:C:1998:152, pkt 46).

37 Oznacza to, jak podkreślił rzecznik generalny w pkt 43 opinii, że wyrażenie „wysłane lub przewożone do innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu" należy interpretować w ten sposób, że zapłata podatku akcyzowego odzwierciedla rzeczywistość gospodarczą transakcji, z pominięciem wszelkich formalizmów.

38 Jak zauważył rzecznik generalny w pkt 65 opinii, okoliczność, że kupujący zawarł dwie odrębne umowy – jedną ze sprzedającym, a drugą ze spółką przewozową – nie jest istotna dla ustalenia, czy rozpatrywana sprzedaż na odległość stanowi przypadek, o którym mowa w art. 36 ust. 1 dyrektywy 2008/118.

39 W świetle całości powyższych rozważań odpowiedź na pytania prejudycjalne powinna brzmieć, iż art. 36 ust. 1 dyrektywy 2008/118 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacjach, o których mowa w tym przepisie, wyroby akcyzowe należy uznać za „wysyłane lub przewożone do innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu", w związku z czym sprzedawca ten jest zobowiązany do zapłaty podatku akcyzowego w tym innym państwie członkowskim, gdy działa w taki sposób, aby ukierunkować wybór nabywcy co do spółki odpowiedzialnej za wysyłkę lub przewóz tych wyrobów, sugerując i ułatwiając korzystanie z usług niektórych spółek, którym wysyłka lub przewóz mogą zostać zlecone.

W przedmiocie kosztów

40 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 36 ust. 1 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG

należy interpretować w ten sposób, że:

w sytuacjach, o których mowa w tym przepisie, wyroby akcyzowe należy uznać za „wysyłane lub przewożone do innego państwa członkowskiego bezpośrednio lub pośrednio przez sprzedawcę lub w jego imieniu", w związku z czym sprzedawca ten jest zobowiązany do zapłaty podatku akcyzowego w tym innym państwie członkowskim, gdy działa w taki sposób, aby ukierunkować wybór nabywcy co do spółki odpowiedzialnej za wysyłkę lub przewóz tych wyrobów, sugerując i ułatwiając korzystanie z usług niektórych spółek, którym wysyłka lub przewóz mogą zostać zlecone.

Podpisy